

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 19:4-5 ⁴Pilát vyšel znovu ven a řekl jim: “Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm nenalézám žádnou vinu.” ⁵Ježíš vyšel ven, měl na sobě trnový věnec a purpurový plášť. Pilát jim řekl: “Hle, člověk!”

There stood the Son of God, wearing the robe of mockery and the crown of thorns. Stripped to the waist, His back showed the long, cruel stripes, from which the blood flowed freely. His face was stained with blood, and bore the marks of exhaustion and pain; but never had it appeared more beautiful than now. The Saviour's visage was not marred before His enemies. Every feature expressed gentleness and resignation and the tenderest pity for His cruel foes. In His manner there was no cowardly weakness, but the strength and dignity of long-suffering. In striking contrast was the prisoner at His side. Every line of the countenance of Barabbas proclaimed him the hardened ruffian that he was. The contrast spoke to every beholder. Some of the spectators were weeping. As they looked upon Jesus, their hearts were full of sympathy. Even the priests and rulers were convicted that He was all that He claimed to be. DA 735.4

DA – Touha věků 735.4 Boží Syn stál před lidmi v zesměšňujícím rouchu s trnovou korunou na hlavě. Na obnažených zádech byly vidět stopy po krutém bití, kdy z velkých otevřených ran stékala krev. Ježíšova zkrvavená tvář svědčila o vyčerpání a nesmírné bolesti. Nikdy však nebyla krásnější než v této chvíli. Výraz Spasitelovy tváře nepřátelé zničit nemohli. Vyzařovala z ní ušlechtilost, odevzdanost a laskavý soucit s krutými nepřáteli. Ježíš si nepočínal jako zbabělý slaboch, ale prokázal sílu a důstojnost trpělivosti. Druhý vězeň po Jeho boku byl pravým opakem. Každý rys Barabášovy tváře vypovídal o tom, že je zatvřelý zločinec. Rozdíl mezi nimi nemohl nikomu uniknout. Někteří přihlížející se rozplakali. Při pohledu na Ježíše bylo jejich nitro plné soucitu. Dokonce i kněží a vládci byli přesvědčeni, že je vším, za co se vydává. (srv. TV 472.2)

The Roman soldiers that surrounded Christ were not all hardened; some were looking earnestly into His face for one evidence that He was a criminal or dangerous character.... They looked at the divine sufferer with feelings of deep pity.... DA 735.5

DA – Touha věků 735.5 Ne všichni římsí vojáci, kteří obklopovali Krista, byli zatvřelí. Někteří z nich v Jeho tváři upřímně hledali nějaký důkaz o tom, že je zločincem či nebezpečnou osobou.... Hleděli na božského Trpítele s pocitý hluboké lítosti.... (srv. TV 472.3)

Pilate was filled with amazement at the uncomplaining patience of the Saviour. He did not doubt that the sight of this Man, in contrast with Barabbas, would move the Jews to sympathy. But he did not understand the fanatical hatred of the priests for Him, who, as the Light of the world, had made manifest their darkness and error. They had moved the mob to a mad fury, and again priests, rulers, and people raised that awful cry, “Crucify Him, crucify Him.” At last, losing all patience with their unreasoning cruelty, Pilate cried out despairingly, “Take ye Him, and crucify Him: for I find no fault in Him.” DA 736.1

DA – Touha věků 736.1 Pilát žasl nad Spasitelovou trpělivostí a vytrvalostí. Nepochyboval o tom, že pohled na muže, který se tolik lišil od Barabáše, vzbudí v Židech soucit. Nerozuměl však fanatické nenávisti kněží namířené proti Ježíši, jenž jako Světlo světa osvětlil jejich temnotu a pomýlenost. Podnítily lid k bezmezné zuřivosti a kněží, vůdcové i lid znovu křičeli: “Ukřižuj ho! Ukřižuj ho!” Nakonec

Pilátovi s jejich nesmyslnou krutostí došla veškerá trpělivost a zoufale zvolal: **Jan 19,6** „Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm vinu nenalézám.“ (srv. TV 472.4)

Jan 19:7-16 ⁷Židé mu odpověděli: “My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího.” ⁸Když Pilát uslyšel toto slovo, ulekl se ještě více. ⁹Vešel znovu do vládního paláce a řekl Ježíšovi: “Odkud jsi?” Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. ¹⁰Pilát mu tedy řekl: “Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám pravomoc tě propustit, a že mám pravomoc tě ukřižovat?” ¹¹Ježíš [mu] odpověděl: “Neměl bys nade mnou žádnou pravomoc, kdyby ti to nebylo dáno shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší hřích.”

¹²Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Židé však křičeli: “Propustíšli ho, nejsi přítelem císaře; každý, kdo se vydává za krále, se protiví císaři!” ¹³Když Pilát uslyšel tato slova, vyvedl Ježíše ven a usedl na soudní stolicí na místě zvaném “Kamenná dlažba”, hebrejsky “Gabbatha”. ¹⁴Byl den přípravy před velikonoce, kolem poledne. I řekl Židům: “Hle, váš král.” ¹⁵Oni zvolali: “Pryč, pryč s ním, ukřižuj ho!” Pilát jim řekl: “Vašeho krále mám ukřižovat?” Velekněží odpověděli: “Nemáme krále, jen císaře.” ¹⁶Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován.

Thus by choosing a heathen ruler, the Jewish nation had withdrawn from the theocracy. They had rejected God as their king. Henceforth they had no deliverer. They had no king but Caesar. To this the priests and teachers had led the people. For this, with the fearful results that followed, they were responsible. A nation's sin and a nation's ruin were due to the religious leaders. DA 737.6

DA – Touha věků 737.6 Židovský národ se tak volbou pohanského panovníka zřekl teokracie. Boha jako svého krále zavrhl. Od této chvíle již Židé neměli žádného Vykupitele. Neměli krále, ale císaře. Tak daleko kněží a učitelé dovedli lid. Byli za to zodpovědní, stejně jako za všechny hrozné následky. Náboženští vůdcové byli příčinou hříchu národa i jeho zkázy. (srv. TV 473.7)

Pilate looked upon the Saviour. In the vast sea of upturned faces, His alone was peaceful. About His head a soft light seemed to shine. Pilate said in his heart, He is a God. DA 738.1

DA – Touha věků 738.1 Pilát pohlédl na Spasitele. Kristus si jako jediný ze všech přítomných zachoval klid a z Jeho tváře vyzařoval pokoj. Zdálo se, jako by se kolem Jeho hlavy rozlévalo tlumené světlo. Pilát si v nitru řekl: On je Bůh. (srv. TV 474.1)

Looking upon the smitten Lamb of God, the Jews had cried, “His blood be on us, and on our children.” That awful cry ascended to the throne of God. That sentence, pronounced upon themselves, was written in heaven. That prayer was heard. The blood of the Son of God was upon their children and their children's children, a perpetual curse. DA 739.1

DA – Touha věků 739.1 Při pohledu na ubitého Božího Beránka Židé volali: **Matouš 27,25** „Jeho krev na nás a na naše děti!“ Tento strašný výkřik vystoupil až k Božímu trůnu. Soud, který nad sebou vyřkli, byl zapsán v nebi. Jejich prosba byla vyslyšena. Krev Božího Syna se stala trvalou kletbou pro jejich syny i vnuky. (srv. TV 474.6)

Terribly was it realized in the destruction of Jerusalem. Terribly has it been manifested in the condition of the Jewish nation for eighteen hundred years, —a branch severed from the vine, a dead, fruitless

branch, to be gathered up and burned. From land to land throughout the world, from century to century, dead, dead in trespasses and sins! DA 739.2

DA – Touha věků 739.2 Hrozivě se projevila i při zkáze Jeruzaléma. Děsivé následky tohoto zlořečenství se projevují na židovském národu po mnohá staletí až dodnes. Je jako větev odříznutá od vinného kmene, jako mrtvý, neplodný výhonek, který se sbírá a pálí. Po staletí jsou Židé ve všech zemích světa jako mrtví, mrtví v přestoupeních a hříších! (srv. TV 475.1)

Terribly will that prayer be fulfilled in the great judgment day. When Christ shall come to the earth again, not as a prisoner surrounded by a rabble will men see Him. They will see Him then as heaven's King. Christ will come in His own glory, in the glory of His Father, and the glory of the holy angels. Ten thousand times ten thousand, and thousands of thousands of angels, the beautiful and triumphant sons of God, possessing surpassing loveliness and glory, will escort Him on His way. Then shall He sit upon the throne of His glory, and before Him shall be gathered all nations. Then every eye shall see Him, and they also that pierced Him. In the place of a crown of thorns, He will wear a crown of glory, —a crown within a crown. In place of that old purple kingly robe, He will be clothed in raiment of whitest white, "so as no fuller on earth can white them." Mark 9:3. And on His vesture and on His thigh a name will be written, "King of kings, and Lord of lords." Revelation 19:16. Those who mocked and smote Him will be there. The priests and rulers will behold again the scene in the judgment hall. Every circumstance will appear before them, as if written in letters of fire. Then those who prayed, "His blood be on us, and on our children," will receive the answer to their prayer. Then the whole world will know and understand. They will realize who and what they, poor, feeble, finite beings, have been warring against. In awful agony and horror they will cry to the mountains and rocks, "Fall on us, and hide us from the face of Him that sitteth on the throne, and from the wrath of the Lamb: for the great day of His wrath is come; and who shall be able to stand?" Revelation 6:16, 17. DA 739.3

DA – Touha věků 739.3 Toto zvolání se hrozivě naplní v den velkého soudu. Až Kristus opět přijde na tuto zem, neuvidí Jej lidé jako vězně obklopeného chátrou, ale jako nebeského Krále. Kristus přijde ve své slávě, ve slávě svého Otce a ve slávě svatých andělů. Na cestě Jej bude v nekonečné nádheře a slávě provázet desettisíckrát deset tisíc a tisíce tisíců andělů, krásných a vítězných, nadmíru nádherných Božích synů. Potom Kristus usedne na trůn své slávy a shromáždí se před Ním všechny národy. Tehdy Jej uvidí úplně všichni, i ti, kdo Jej probodli. Místo trnové koruny bude mít korunu slávy – korunu v koruně. Místo starého purpurového královského roucha bude mít na sobě zářivě bílý šat, tak bílý, **Marek 9,3** „*jak by jej žádný bělič na zemi nemohl vybělit.*“ Na plášti a na svém boku bude mít napsané jméno: **Zjevení 19,16** „*Král králů a Pán pánů.*“ Budou tam i ti, kdo se Mu posmívali a bili Ho. Kněží a přední mužové znovu uvidí výjevy ze soudní síně. Ukážou se jim všechny podrobnosti, jako by byly napsané ohnivým písmem. Volání těch, kdo kdysi křičeli: **Matouš 27,25** „*Krev jeho na nás a na naše děti!*“ bude vyslyšeno. Tehdy celý svět pozná a pochopí. Tehdy si ubozí a slabí smrtelníci uvědomí, proti komu a čemu bojovali. V děsivé úzkosti a hrůze budou volat na hory a skály: **Zjevení 6,16.17** „*¹⁶...Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka! ¹⁷Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?*“ (srv. TV 475.2-3)